

Mièrc D.F. 18 de novembre del 1948

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

21/25/11/48
26/11/48

Estimats pares: contestem, alhora, les dues cartes del dia 29 d'octubre i de l'onze de novembre. ha vint anys d'aquestes lletres - currada amb retard les vostres, pare, veigons l'únic confesió - va tardar més del que es costum; ja, per la meua banda, ~~no~~ ni he entretingut esparrivament i tot plegat ajudarà a que la nostra correspondència sobreixi un petit entelbanc.

Ni heu pas dit una alligria indescriptible rebre notícies de l'Endald Serra. Es un dels amics a qui més estimo i admiro - era un gran exultor i m'ho so que ara encara deu ésser millor - i durant aquests quinze anys l'he recordat sempre. Quin gran em vau no poder-lo abraçar! M'agradaria tenir la seva adreça, perquè li escriviria de seguida. M'he poder trobar-ho? Suposo que el rebre carta d'un "cabeça de família" ~~no~~ sense "cartilla" però amb dret a votar, no li causarà perjudici. En cas contrari, limitint-se a saludar-lo de tant en tant i a donar-li una abraçada ben bona.

Les ganes d'agafar l'avió i venir a votar no em balten pas. Però, per ara, me ni heuré de passar. Em bat desitj d'esperar el fet que, tot i tenir també el dret de vot

a Mèxic ^{men} ~~un~~ abstine olímpicament de ~~ber-ne~~ ^{is.}
El mecanisme dels Jocs Florals a Catalunya el trobo divertidíssim, de tanta veua que fa. Que bé en perdrien la heradoxa. Els Jocs ja estaven descreditats per dret no-vi, però no haurien dit mai que arribessin tant avall. Ah! Ara que parlem de Jocs Florals: resulta que en els que han estat celebrats a París, he guanyat un premi sense particular-hi. Alqui va tirar-li, sense consultar-me, un conte meu ("La ratlla i el drig") publicat en una revista que ven la llum a la vital francesa, i el "treballlet" ha meregut el premi instituit pels Jocs Catalans de Torhouse, Montauban i Nevers. Com poden veure, ja sóc floralista sense necessitat de moure ni un pol dit.

Sento molt, però, que tovi amb tantes dificultats en la seva feina. Reslament, es necessita un temps heròic per tirar endavant amb tantes ~~traves~~ traves. En canvi, si ho qués constatar les facilitats que hi ha aquí! A desgrat de les perturbacions produïdes per la hont guerra, encara és un magnífic país per a guanyar-se la vida i aconseguir prosperar en qualsevol ram mercantil o industrial. El Pàison, quèis a bé, requereix en tot el bon ~~tot~~ sentit de la herança. L'està gras, mai i expert en una mel

una dona que perquè la Rosa i jo sentim
un orgull maternal dels més considerables,
la Rosa veu i l'embaraza bel·ligment; està anima-
da i contenta, i es passa els dies bent roba vel
fill que ja tenim i vel que esperem. La presó
de la sang, heh ara, és manté dins una be-
néida normalitat.

Per a poder cursar de seguida a-
questa lletra, ho heu final. Ben aviat
insistiré més extensament he contestar tots
els extrems que queden pendents.

Molts petons al Joan. Records a
tots, i una abraçada amb tota l'ànima
del seu fill.

Pere

Estimada mare: aqueste ratlls que ce tant en tant ens
dedica fan que cada dia me l'estimi mi'. Aqueste preocupacion
que ja te' pel nostre Aimon em fan emocionar i a cada
coste ce voste' em venen les llàgrimes als ulls. Quin greu em
sap no conèixer-la ce debò i poder-mo-la estimar ben ce
Estic segura que ens vindriem moltíssim. El Pere que ha heretat
tat de voste' entre altre cos el ce patir per tot ja va prevenir
el que em trobariem a faltar quan jo estés a la clinica i
per alleujar-ho el mi' possible les vacances que li tocaven al
setembre ls ha ajornat fins al gener que s'equan s'esperem de
la cigonya. Acabo el compte el dotze de gener exactament
jo com ja el hi dir el Pere estic molt animada i em trobo
perfectament gràcies a Déu. Confio que les seves oracions a
sant Ramon i el cini que li ha promès m'ajudaran molt
quan arribi la hora. No sap mare com li agraiexo tot a
aqueste delicadeses.

Ara em dedico a fer molts lleters al Ramon perquè voldria
deixar-lo ben equipat abans ce dedicar-me a l'letre. Una abra-